

ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ. Ἀθηνῶν καὶ Ἐπαρχιῶν ἡμερησίᾳ δρ. 1.—Ἐξωτερικῶν φρ. χρ. 2. Οἱ βουλούμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, δεῖον ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Θαυμασίου Κόσμου ἀποστέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς εἰς ἑλληνικὰ νομίσματα ἢ εἰς γραμματόσημα εἰσδηλῆτος κράτους.—Γραφεῖον ὄπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὁδὸς Βασιλικῆς ἀρθ. 1.—Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 10.

ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΚΑΤ' ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΥΘΗΝΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ—ΜΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΤΟ ΕΤΟΣ—ΥΛΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Τὸ περισσότερον κυκλοφοροῦν φύλλον
Συνδρομηταί μέχρι τοῦδε 9,050

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ ζῶα καὶ ἡ μουσικὴ.—Ἀρχαῖοι ἰατροί.—Τέχνη τῶν ἀπολιτίστων ἀνθρώπων.—Ἐῷθυμα ζῶα.—Αἱ γυναῖκες τῶν Ζουλεῦ.—Ἐρωτήσεις καὶ Ἀποκρίσεις.—Κονιορτός καὶ βροχή.—Ἀπώλεια αὐτοκρατορικῆς στέμματος δι' ἔλλειψιν ἱππευτικῆς ἐσθῆτος.—Καταγωγή τῶν ὑψηλῶν ταχυκινήων.—Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ σιδηροῦν προσωπεῖον.—Ὅστροακα ὡς νομίσματα.—Τὸ ἄριστον πρότυπον πετητικῆς μηχανῆς.—Τερπνὰ καὶ Περιέργα.—Παντοῖα.—Ἀλληλογραφία.

ΤΑ ΖΩΑ ΚΑΙ Η ΜΟΥΣΙΚΗ

Ὁ ἵππος διακρίνει τοὺς διαφόρους μουσικοὺς τόνους. Οὕτως ὁ κ. Στῆβενς ἐν τῇ περὶ κτηνοτροφίας πονήματί του λέγει, ὅτι εἶχεν ἵππον, ὅστις ἄμα ἤκουε τὸν τόνον ἰτὸ ἐπέτεινε τὴν προσοχὴν του καὶ ἐξηκολούθει νὰ ἀκροᾶται εἰς αὐτὸν ἐφ' ὅσον ἐκρούετο. Λέγει δὲ ὅτι τοῦτο συνέβαινε καὶ εἰς ἕτερον ἵππον δι' ἄλλον ἐπίσης δξύν φθόγγον.

Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἤχου τῆς σάλπιγγος ὑπὸ τῶν πολεμικῶν ἵππων καὶ τοῦ τῶν κεράτων ὑπὸ τῶν κυνηγετικῶν, εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν διαφόρων μουσικῶν φθόγγων καὶ μνοσι διακρίσιν τῶν διαφόρων μουσικῶν φθόγγων καὶ ὅτι οὐδέποτε τοὺς συγχέουσι. Οἱ ἡσκημένοι ἵπποι τῶν ἵπποδρομείων ὀδηγοῦνται κύριως ὑπὸ τῆς μουσικῆς καὶ βαίνουν ἢ καλπάζουσιν ἀναλόγως τοῦ ἤχου τῆς. Ὑπάρχουσι δὲ τινὲς ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἐδιδάχθησαν νὰ κρούωσι τύμπανον διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν των.

Οὕτω κατὰ τὴν δεκάτην ἐβδόμην ἑκατονταετηρίδα πλούσιος ἰδιότροπος γινώσκων τὴν πρὸς τὴν μουσικὴν ἀγάπην τῶν ἵππων του, ὡς διηγεῖται ὁ Ἰάκωβος Βέν-

νερ ὅστις περὶ τὸ 1688 ἐπεσκέφθη τὴν Ὀλλανδίαν καὶ μετέβη εἰς τοὺς σταύλους τοῦ ἐν λόγῳ ἐκκεντροῦ, ἐν αὐτοῖς εἶδε τοὺς ἵππους ἀκροαμένους μετὰ προσοχῆς εἰς τὰ χάριν αὐτῶν παιανιζόμενα μουσικὰ τεμάχια.

Ἡ φωνητικὴ καὶ ὀργανικὴ μουσικὴ ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν προβάτων καὶ ἀπάντων τῶν κτηνῶν. Ὑπάρχει δὲ Ἀραβικὴ τις παροιμία λέγουσα, ὅτι «τὸ ἄσμα τοῦ ποιμένος παχύνει τὰ πρόβατά του περισσότερον τῶν πλουσιωτέρων βοσκῶν εἰς ἄς δύναται νὰ τὰ ὀδηγήσῃ. Καὶ ἡ παροιμία αὕτη δὲν εἶνε βεβαίως ὄλιως ἀνευ ὑποστάσεως.

Οἱ ποιμένες ἐν ἀνατολῇ συνειθίζουσι νὰ παιανίζωσι τὸν αὐλὸν πρὸς τὰ ποιμνία των, ἵνα τοῖς δίδωσιν ἀναψυχὴν καὶ τὰ καθιστῶσι ζωηρότερα.

Ὁ κ. I. Γ. Οὐοὺδ λέγει, ὅτι σενέπεσ νὰ ἴδῃ ἄμυδρον ἔχοντα εὐαισθητότατον μουσικὸν οὖς. Ἐτρέφα ἀκούων ζωηροῦς καὶ γοργοῦς ἤχους, ὡς πόλκας καὶ τετραχίλους, καὶ ἐμίσει τοὺς βραδεῖς καὶ μελαγχολικοὺς.

Ὅταν αἱ ἀγελάδες δυστροποῦσι, αἱ ὄρειναι ποιμενίδες τῆς Σκωτίας ἄδουσι πρὸς αὐτάς, ἵνα τὰς καταστήσωσιν εὐπειθεῖς. Ἐν Γαλλίᾳ οἱ γεωργοὶ ἄδουσι πρὸς τοὺς ἀροτριῶντας βόας, ἵνα τοὺς ἐνθαρρύνωσιν εἰς τὴν ἐργασίαν γνωρίζοντες ὅτι τὰ κτήνη ἀκούουσι μετ' εὐχαριστήσεως τὸ ἄσμα. Δι' ἔλασαι τέρονται μετὰ τῆς Μουσικῆς» ἦν συνεγράψε λέγει. — Ἐν τῷ ἑσπέρῳ πρό τιμων ἐτῶν ἐν Ρουστόνῃ, συνήντησα ἀγέλην ἐλάφων ἀκολουθοῦσαν ἀνθρώπους παίζοντας ἄσκον καὶ βάρβυτον. Ὅταν ἡ μουσικὴ ἤχει τὰ ζῶα ἐβάδιζον, ὅταν ἔπαυε νὰ ἤχῃ, ἔστησαν. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον ὀδηγήθησαν ἐξ Ὑορκαξίερ πρὸς τὴν Χάμπτον κόρτ.

Καὶ αὐτοὶ οἱ λέοντες καὶ αἱ ἄρκτοι ὑπήκουσιν εἰς τὸ θέλητρον τῆς μουσικῆς. Ὁ Σιρ Ἰωάννης Δώκινς ἐν τῇ «Ἱστορίᾳ του τῆς Μουσικῆς» ἀναφέρει, ὅτι λέων

καί συνίσταται εἰς ἓνα δακτύλιον κατεσκευασμένον ἐκ τοῦ αὐτοῦ λευκοῦ πυλοῦ καὶ χρησιμεύοντα ἵνα περι- ρίξῃ τὴν τέφραν.

Περίξ τῆς οἰκίας εἶνε τοποθετημένοι λάγνηνοι, τόξα βέλη, καὶ μικρά τις ποσότης καπνοῦ. Ἡ στέγη τῶν καλυβῶν τούτων σὺν τῷ χρόνῳ καθίσταται καταμέ- λανος ὡς ἐκ τοῦ συνεχοῦς καπνίσματος τῶν καιομένων ξύλων ἀλλ' ἀρκεῖ ὅτι τὸ ἔδαφος εἶνε καθαρὸν καὶ ἡ οἰκοδόποινα Ζουλοῦ εἶνε πληρέστατα ἱκανοποιημένη.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Ἐπάρχει σύλλογος κυριῶν σκοπῶν ἔχων ν' ἀποθαρρύνῃ τὸν γάμον;

Τοιοῦτος σύλλογος ὑπάρχει ἐν Φραγκφορτίῳ. Πᾶσα γυνή, ἵνα γίνῃ μέλος τῆς ἐταιρίας ταύτης, πρέπει νὰ εἶνε ἀπὸ εἴκοσι μέχρι τεσσαράκοντα ἐτῶν ἡλικίας, νὰ προταθῇ ὑπὸ τινῶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μελῶν καὶ νὰ γίνῃ δεκτὴ διὰ ψήφοφορίας. Ἀφ' οὗ γίνῃ δεκτὴ ὑπο- χρεοῦται νὰ δώσῃ ὄρκον ὅτι δὲν θὰ νυμφευθῇ ποτὲ καὶ νὰ συνεισφέρῃ ἐτησίως εἰς τὸν σύλλογον 250 δρ. Ὁ ὄρκος ὅμως δὲν φαίνεται νὰ εἶνε πολὺ ἐπίσημος, καθ' ὅτι τὸ καταστατικὸν τοῦ συλλόγου τούτου προ- βλέπων τὴν περίστασιν καθ' ἣν μέλος τι ἤθελε πα- ραβῆ τὸν ὄρκον του καὶ ἔλθῃ εἰς γάμον, ἐρίζει, ὅτι ὅσα μέλη ἤθελον νομίσει κατόπιν ὅτι ὁ οἰκογενειακὸς βίος εἶνε προτιμότερος τοῦ ἀγάμου, καὶ ἀποφασίσωσι νὰ νυμφευθῶσι ὑπάγονται εἰς πρόστιμον 2,500 δραχ. ὅπερ ἀφοῦ πληρώσωσιν εἶνε ἐλεύθερα νὰ πράξωσιν ὡς ἀγαπῶσι. Τὰ μέλη τοῦ συλλόγου τούτου πρέπει νὰ φέρωσι πένθημα ἐνδύματα καὶ νὰ μὴ ἀναγινώσκωσι μυθιστορήματα.

Ἐἶνε ἀσφαλὲς νὰ φορῶσι τὰ μικρὰ παιδία ἐρυθρὰς περικνημίδας;

Παρατηρήθη, ὅτι ὅσα παιδία φέρωσιν ἐρυθρὰς περι- κνημίδας συνεχῶς, πάσχουσιν ἀπὸ φλυκταινώσεως εἰς τὰς κνήμας καὶ τοὺς πόδας των, τούτου δὲ ἕνεκα τὸ ἰατροσυνεδριὸν τῶν Παρισίων ἐνέργησεν ἐσχάτως μά- λιστα διὰ τοῦ χημικοῦ Σουτσεινβέργερ ἀναλύσεις τοῦ χρώματος τούτου, ἵνα ἀνακαλύψῃ ἂν ὑπῆρχον εἰς αὐτὸ δηλητηριώδεις οὐσίαι. Ἀνεκαλύφθη δὲ, ὅτι τὸ χρῶμα γίνεταί ἐξ ἀνερίνης καὶ ἐμπεριέχει ἀρκοῦσαν δόσιν ὀ- ξυδίου τοῦ ἀντιμονίου. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδία ὑ- δρόνουσι καθ' ὑπερβολὴν, μεγάλην τούτου δόσιν εἰσέρ- χεται εἰς τοὺς πόρους των καὶ προξενεῖ ἀνευ ἀμφιβο- λίας τὰς παραπυρριμένους φλυκταινώσεις.

Ἐπεβλήθη ποτὲ φόρος εἰς τοὺς φέ- ροντας γενειάδας;

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἐλισάβετ πᾶς ἄνθρωπος μὴ ξυρίζων τὸ γένειον του ἐπὶ 15 ἡμέρας ὑπεχρεοῦτο νὰ πληρώσῃ πρόστιμον τεσσάρων φράγκων. Πέτρος ὁ μέ- γας κατὰ τὸ 1705 ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τῆς γενειάδος τῶν εὐγενῶν Ρώσων ἀνερχόμενον εἰς ἑκατὸν ρούβλια καὶ ἐπὶ τῆς τῶν ἀστῶν ἀνερχόμενον εἰς ἓν κοπέκ. Ὁ

φόρος οὗτος δυσπρόστησε πολλοὺς ἐν Πετρούπολει ἀλλὰ μ' ὄλον τοῦτο διειτηρήθη μέχρι τοῦ 1714. Ὁ φόρος οὗτος ἐπεκυρώθη ὑπὸ Αἰκατερίνης τῆς Α' κατὰ τὸ 1726, ὑπὸ Πέτρου τοῦ Β' κατὰ τὸ 1728 ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας Ἄννης κατὰ τὸ 1731 καὶ κατὰ τὸ 1743 ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας Ἐλισάβετ. Κατηργήθη δὲ ὑπὸ Αἰκατερίνης τῆς Β' κατὰ τὸ 1762. Ἐν Γαλ- λίᾳ ἐπεβλήθη τοιοῦτος φόρος εἰς τοὺς ἱερεῖς, ἐπικυρω- θεὶς κατόπιν καὶ ὑπὸ τοῦ πάπα. Ὅσοι ἐδύναντο νὰ πληρώσωσι τὸν φόρον τοῦτον ἐξηκουσίουθησαν νὰ φέ- ρωσι τὸ γένειόν των ἀλλ' ὅσοι δὲν ἔδύναντο ἠναγκάσ- θησαν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν βράσανον τοῦ ξυρίσματος.

Ποῦ εὐρίσκεται ἡ πολυτελεστερά κατὰ τὴν κοσμηματογραφίαν ὄροφῆ;

Ἐν τῷ Σιζτινῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Βυτικανοῦ τῷ λειτουργομένῳ ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν Παπῶν.

Ἡ ὄροφῆ αὕτη ἐξωγραφήθη ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Ἀγ- γέλου καὶ ὑπῆρξε πάντοτε ἀντικείμενον θαυμασμοῦ εἰς τοὺς μεμυημένους τὰ τῆς τέχνης. Τὸ παρεκλή- σιον τοῦτο ἔχει μῆκος 133 ποδῶν, 43 πλάτους καὶ 58 ὕψος. Ἐν αὐτῷ ἐπίσης εὐρίσκεται ἡ περίφημος τοι- χογραφία τοῦ αὐτοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου ἡ παριστώσα τὴν *Teletalar christi*.

Τίς εἶνε ὁ ἀνώτατος ὄρος βολῶν ὅς δύναται νὰ βιάλῃ πυροβόλον;

Διακόσια! Οὗτος εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκπυροκροτή- σεων ὅς νέον τι Ἰταλικὸν ὄπλον ἐφευρεθὲν ὑπὸ τοῦ ὑ- πολοχαγοῦ Σέτι δύναται νὰ φθάσῃ ἐντὸς ἐνὸς λεπτοῦ τῆς ὥρας.

Τὸ βᾶρος τοῦ ὄπλου τούτου δὲν ὑπερβαίνει τὰ τρία χιλιόγραμμα καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ σωλήνος του εἶνε μικροτέρα τῆς τῶν ὄπλων Λεβέλ. Ὁ στρατιωτικὸς δύναται νὰ πυροβολήσῃ διακοσίας φορὰς χωρὶς νὰ κα- ταβιάσῃ τὸ ὄπλον ἐκ τοῦ ὤμου του. Διὰ τοῦ ὄπλου Γιγάρδ, εἰς τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται ἀέριον τι συμ- πεπυκνωμένον μέχρις ὑγρᾶς καταστάσεως, ρίπτονται 350 πυροβολισμοὶ ἐντὸς 22 λεπτῶν τῆς ὥρας (ἦτοι 140 ἀνὰ ἑκαττον). Πᾶς καλῶς γεγυμνασμένος στρα- τιώτης δύναται νὰ ρίψῃ 15 βολὰς ἀνὰ ἑκαστον λεπτόν διὰ τῶν ὄπλων Μαρτίνη, Εὔρυ.

Ποῦ συμβαίνουσιν αἱ περισσότεραι αὐτοκτονίαι;

Ἐν Γερμανίᾳ. Εἰς ἑκαστον ἑκατομμύριον κατοίκων ἐν Γερμανίᾳ γίνονται 159—160 αὐτοκτονίαι. Ἡ Σα- ξωνία ὅμως εἶνε ἡ πρωτεύουσα οὕτως εἰπεῖν τῶν αὐτο- κτονιῶν, διότι ἐπὶ ἐνὸς ἑκατομμυρίου κατοίκων συμ- βαίνουσι πλέον τῶν τετρακοσίων αὐτοκτονιῶν ἐτησίως.

Εἰς ποῖον κράτος πληρῶνουν τοὺς μεγαλειτέρους φόρους εἰσχωγῆς;

Ἐν Ρουμανίᾳ. Ἐκάστη φιάλη οἴνου εἰσαγομένη ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπιβαρύνεται δι' εἰσχωγικοῦ τέλους

ἐνὸς φράγκου. Διὰ μίαν φιάλην οἴνου πνευματώδους πο- τοῦ εἰσχωθέντος ἐξ Ἀγγλίας ἐπληρώθη πλείοτερον τῆς ἀξίας τοῦ ποτοῦ. Ἐπάρχει ἐπίσης φόρος ἐπὶ τῶν ὑπηρετριῶν, ἐπὶ τῶν ἐπιγραφῶν κτλ. Καὶ ὅμως ἐκεῖ ὁ λαὸς πόρρω ἀπέχει νὰ γογγίξῃ κατὰ τῆς φορολο- γίας.

Ἐπάρχει ἔτερον τι φάρμακον κατὰ τοῦ πυρετοῦ πλὴν τῆς κινίνης;

Ὁ Ρῶσσο; Ἰατρὸς Φλατώρ συνιστᾷ ὅπου δὲν ὑπάρ- χει κινίνη νὰ μεταχειρίζονται ἡλιοτρόπια (εἶδος με- γάλου κιτρινοῦ ἀνθοῦ πλήρους σπόρων ἐν τῷ μέσῳ, κοι- νῶς ὀνομαζομένου ἥλιος). Λέγει δὲ ὅτι γίνεται μεγάλη αὐτοῦ χρῆσις ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν τῇ νοτίῳ Ρωσίᾳ πρὸς θεραπείαν τοῦ πυρετοῦ ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Τὶ στοιχίζει ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας;

Ὁ Πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ὅστις εἶνε μόλις 49 ἐτῶν στοιχίζει μέχρι τοῦδε εἰς τὸ δημόσιον τῆς Ἀγγλίας 825 000 000 φρ. ἄτινα ἐπληρώθησαν. Ἡδὴ τὰ χρέη του ἀνέρχονται πάλιν εἰς 300,000,000.

ΚΟΝΙΟΡΤΟΣ ΚΑΙ ΒΡΟΧΗ

Μέχρι τῆς περιφήμου ἀνακαλύψεως τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Αἴτκεν, πρὸ τινῶν ἐτῶν οὐδεὶς ἠδύνατο ἀκριβῶς νὰ ἐξηγήσῃ πῶς γίνεται ἡ βροχή. Ἐλέγετο, ὅτι μόρια τῶν νεφελῶν εἰλκοντο διὰ τῶν νόμων τῆς βαρύτητος κατὰ τινὰς συνδυασμοὺς τῆς θερ- μοκρασίας καὶ τῆς βαρύτητος. Ἄλλ' ὁ διάσημος οὐ- τοσ παρατηρητὴς καὶ πειραματιστὴς ἀνεκάλυψεν, ὅτι ἀνευ κωνιορτοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ βροχή, ἀλλὰ μόνοι συνεχῆς τις δρόσος. Τὰ σώματα μας καὶ τὸ ἔ- δαφος θὰ ἦσαν πάντοτε ὑγρά, καὶ τότε δὲν θὰ εἴχο- μεν μὲν ἀνάγκην ἀλεξιβρόχων ἀλλ' οἱ τοῖχοι τῶν οἰ- κιῶν μας θὰ ἦσαν πάντοτε ὑγροί.

Εὐκολώτατον πείραμα δύναται ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ὅπου δὲν ὑπάρχει κόνις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ οὔτε ὀμί- χλη. Ἄν ἀπὸ κοινὸς εἰταχθῇ διὰ διασταλακτῆριον ἐκ βάμβικου ἐντὸς κενωθεῖτης δι' ἀεραντλίας φιάλης, ἡ φιάλη θὰ ἐμπεριέχῃ ἀέρα ἀνευ κωνιορτοῦ. Ἄν μετὰ ταῦτα τεθῇ παρὰ τῆ πρώτῃ, ἑτέρα φιάλη ἐμπεριέ- χουσα ἀκάθαρτον ἀέρα, ὁ γυμνὸς ὀφθαλμὸς βεβαίως δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ διακρίνῃ οὐδεμίαν διαφορὰν εἰς τὰ ἐμπεριεχόμενα τῶν δύο φιαλῶν, τοσοῦτον λεπτός εἶνε ὁ κωνιορτὸς ἐν τῷ κοινῷ ἀέρι. Ἄν κατόπιν αἱ δύο φιά- λαι τεθῶσιν εἰς συγκοινωνίαν διὰ σωλήνων μετὰ λέβη- τος καὶ ὁ ἐν αὐτῷ ἀτμὸς διοχετευθῇ εἰς ἀμφοτέρας, ὁ παρατηρητὴς θὰ ἐκπλαγῇ βεβαίως ἐκ τῆς διαφο- ρᾶς τῆς μορφῆς ἣν ὁ ἀτμὸς θὰ λάβῃ ἐν ἑκάστη. Ἐν τῇ φιάλῃ τῇ ἐμπεριεχομένῃ τὸν ἀκάθαρτον ἀέρα ὁ ἀτμὸς ἄμα εἰστέλλῃ, θὰ ὑψωθῇ ἐν πυκνῇ νεφελῇ, κατό- πιν δὲ θὰ καταπέσῃ ἐν εἰδει πυκνοτάτης ὀμίχλης. Ἄλλ' ἐν τῇ φιάλῃ τῇ ἐμπεριεχομένῃ τὸν καθαρὸν ἀέρα, ὁ ἀτμὸς δὲν θὰ φανῇ ποσῶς ἀλλ' οὔτε μό- ρια δρόσου οὔτε ὀμίχλη. Οὕτω ἐν μὲν τῇ φιάλῃ τῇ ἐμπεριεχομένῃ ἀέρα μετὰ κωνιορτοῦ ἀναφαίνεται ὀμι-

χλη, ἐν δὲ τῇ περιεχομένῃ ἀέρα ἀνευ κωνιορτοῦ ὁ ἀτμὸς δὲν ἔχει ποῦ νὰ συμπυκνωθῇ καὶ ἡ ὀμίχλη δὲν ἀνα- φαίνεται. Συνεπῶς ἀόρατος κωνιορτὸς εἶνε ἀναγκαῖος πρὸς παραγωγὴν ὀμίχλης, πάχνης, χιόνος, βροχῆς καὶ χαλάζης, ἀναλόγως τῆς θερμοκρασίας καὶ τῆς πίεσεως τοῦ ἀέρος.

Ἡ ἀρχαία θεωρία, ὅτι μόρια ἀτμοῦ τοῦ ὕδατος συν- δυάζονται μετ' ἀλλήλων καὶ ἀποτελοῦσι τὰς νεφελὰς, ἀποδείχθη σήμερον σφαλῆρά. Ὁ κωνιορτὸς εἶνε ἀναγ- καῖος, ἵνα ἐπ' αὐτοῦ συμπυκνωθῇ ὁ ἀτμὸς καὶ ἀποτέ- λει τὴν βροχὴν. Τὰ λεπτὰ μόρια τοῦ κωνιορτοῦ ἔλ- κουσιν τὰ μόρια τοῦ ἀτμοῦ καὶ σχηματίζουσι τὰ μόρια τῆς ὀμίχλης. Ἄν τὰ μόρια τοῦ κωνιορτοῦ συμπέσῃ νὰ εἶνε ἤττονα τῶν μορίων τοῦ ἀτμοῦ τότε ταῦτα ὡς μὴ δυνάμενα νὰ συγχατηθῶσιν τὸ ἐπ' αὐτῶν βᾶρος κα- ταπίπτουσιν ἐν εἰδει βροχῆς.

Ἡ ἀρχὴ, ὅτι πᾶν μόριον ὀμίχλης ἐμπεριέχει ἐν ἑαυτῷ μόριον κωνιορτοῦ ὠδήγησε τὸν κ. Αἴτκεν εἰς μίαν τῶν παραδοξοτέρων ἀνακαλύψεων τοῦ αἰῶνος μας, δηλαδὴ τὴν ἀπαρίθμηση τῶν ἐν τῷ ἀέρι μορίων τοῦ κωνιορτοῦ. Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ὁ κ. Παστέρ κατώρ- θωσε νὰ μετρήσῃ τὰ ἐν τῷ ἀέρι ὀργανικὰ ἄτομα, ἀλλὰ ταῦτα εἶνε σχετικῶς μηδὲν πρὸς τὰς λεγεῶνας τῶν ἀνοργάνων.

Τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀδύνατον καὶ ὅμως ἰδοὺ πῶς κατορθοῦται. Λαμβάνει ὠριμένον ὄγκον κοινῆς ἀέρος ὃν ἀναμιγνύει μετὰ καθαρῶ. Μετὰ ταῦτα κορένει τὸν ἀέρα τοῦτον δι' ἀτμοῦ. Τότε τὰ ἐν αὐτῷ μόρια τοῦ κωνιορτοῦ ἀπορροφῶσι τὴν ὑγρασίαν καὶ καταπίπτου- σιν ἐν εἰδει ἀόρατων σταγόνων ἐπὶ τοῦ πυθμένος τῆς φιάλης. Μεθ' οὗ ἡ ἀπαρίθμηση αὐτῶν διὰ μικροσκο- πίου εἶνε εὐκολωτάτη καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπαριθμίσσεως ἐξάγει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτόμων τοῦ κωνιορτοῦ ἄτινα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ὀρισθέντι ὄγκῳ.

Ἐκ Νέας Ὑόρκης

Dr. David Blackson.

— 0 —

Δῶρον ἀντὶ ἀπαντήσεως.

Κυρίως τις ἀνήκων εἰς τὸν σύλλογον τῶν ἀγάμων ὅστις ἐνυμνήθη ἐσχάτως, ἔλαβε παρὰ τῶν ἄλλοτε συναδέλφων του ὡς γαμήλιον δῶρον ἓνα τόμον τοῦ «Ἀπολεσθέντος Παραδείσου».

Ἦτο κατὰλληλον τὸ δῶρον;

ΑΠΩΛΕΙΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ ΔΙ' ΕΛΛΕΙΨΙΝ ΙΠΠΕΥΤΙΚΗΣ ΕΣΘΗΤΟΣ

Θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι εἶνε μῦθος. Τίς ποτε θὰ ἦτο τόσο ἀπλοῦς ὥστε ν' ἀπολεσθῇ τὸ αὐτοκρατορικὸν του στέμμα δι' ἑλλειψιν ἱππευτικῆς ἐσθῆτος; Καὶ ὅμως εἶνε γεγονός καὶ γεγονός συμβᾶν κατὰ τὰς τελευ- ταίας δεκαετηρίδας τοῦ αἰῶνος τούτου. Ὁ κόμης Ἐρισσὼν ἐν τινὶ πονήματί του περὶ τῆς δευτέρας Γαλ- λικῆς αὐτοκρατορίας διηγεῖται, ὅτι μετὰ τὴν μάχην τοῦ Σεδᾶν καὶ τὴν παράδοσιν Ναπολέοντος τοῦ τρί- του, ἡ Αὐτοκράτειρα Εὐγενία ἀπώλεσε τὴν εὐκρίνην

νά διατήρηση τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα διὰ τὸν υἱὸν τῆς, ἐπειδὴ δὲν εἶχε τὴν ἀπαιτουμένην ἰππευτικὴν ἐσθῆτα Ἦτο κατὰ τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1870. Τὰ νέα τῆς παραδόσεως τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος ἐν Σεδὰν εἶχον φθάσει εἰς Παρισίους. Ἡ πόλις ἦτο ἀνάστατος καὶ ἐγένετο λόγος περὶ ἐπαναστάσεως καὶ ἀποπομπῆς τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας Ἐπὶ τούτῳ ὁ Αἰμίλιος δὲ Γιραρδέν, εἰς ἕκ τῶν ἰσχυρότων παρὰ τῇ Αὐτοκρατείᾳ καὶ ἄνθρωπος καλῶς γινώσκων τὸ γαλλικὸν πνεῦμα ἐν τοιαύταις περιστάσεσι ὡς λαβὼν πολλὰς πείραν τῶν πολιτικῶν ἐπαναστάσεων τῆς πατρίδος του ἔφθασεν εἰς Κεραμεικὸν καί :

— Ἄν ἡ Μεγαλειότης σας παρουσιάζετο ἔφιππος πρὸς τὸν λαόν, εἶπε πρὸς τὴν Αὐτοκράτειραν, καὶ ἀνήγγελε τὴν παραίτησιν τοῦ Αὐτοκράτορος ἐκ τοῦ θρόνου χάριν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Πρίγκηπος, τὴν ὑμετέραν ἀντιβασίλειαν, καὶ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Θεῖου ναὶ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον ἢ αὐτοκρατορία θὰ ἐσώζετο. Πρέπει νὰ γίνῃ τι, ἵνα ἀποτραπῇ τὸ ρεῦμα !

Ἡ αὐτοκράτειρα ἀσμένως ἐδέχθη τὴν συμβουλήν. Ἄλλ' ὅταν ἡ ἀρχηγὸς αὕτη τῶν νεωτερισμῶν τῆς ἐνδυμασίας ἐζήτησεν ἰππευτικὴν ἐσθῆτα δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ τοιαύτην! Ἡ μόνη ἣτις ὑπῆρχεν ἐν Κεραμεικῷ ἦτο φαντασιώδης τις πρασίνη πεποικιλμένη διὰ χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν ταινιῶν, χρησιμεύουσα ἄλλοτε διὰ κυνηγετικὴν τινα ἐορτήν. Ἡ Αὐτοκράτειρα ἐσκέφθη, ὅτι δὲν ὄφειλε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἐν τοιαύτῃ ἐορτασίμῳ περιβολῇ εἰς τοσοῦτον πένθιμον περιστασίῳ, διότι ἡ παρουσία τῆς θὰ ἐπέδρα βεβαίως ἐπὶ τῶν πνευμάτων τοῦ λαοῦ πρὸς βλάβην τοῦ συμφέροντός της. Οὕτω τὸ σχέδιον δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιηθῇ, ἡ αὐτοκράτειρα καὶ ὁ αὐτοκρατορικός πριγκῆξ ἐξώστησαν καὶ ἔπεσαν ἡ Ναπολεοντικὴ δυναστεία.

Ἀρνητικὸν πταῖσμα.

Πατήρ. Ποῖος πταίει ἂν δὲν ἦσαι πρῶτος τῆς τάξεως παιδί μου ;
Υἱός. Τὰ ἄλλα παιδιά πατέρα !
Πατήρ. Πῶς τοῦτο ;
Υἱός. Διότι μελετοῦν περισσότερο ἀπὸ ἐμέ !

ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΥΨΗΛΩΝ ΤΑΚΟΥΝΙΩΝ

Λέγεται ὅτι τὰ τακούρια ἔλαβον τὴν ἀρχὴν των ἐν Περσίᾳ, ἐν ἣ ἔθετον ὑπὸ τὰ σάνδαλα ὑψηλὰ τεμάχια ξύλου. Καὶ αὕτη εἶνε ἡ πρώτη ἀρχὴ τοῦ νεωτερισμοῦ ὅστις φέρει τοσαύτην βλάβην εἰς τὰς γυναῖκας.

Ἐψηλὸν καὶ ἀσταθὲς τακούρι βλάπτει τοὺς τένοντας, τὰς κνήμας, ἐπηρεάζει τὴν ἀκάνθον καὶ τὰ ἐσωτερικὰ ὄργανα τοῦ σώματος.

Ἄλλ' ἵνα ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον τὰ ὑψηλὰ ταῦτα ξύλα ὑπὸ τὰ σάνδαλα, ἐτίθεντο ἐν Περσίᾳ ἵνα προφυλάττωσι τὸν πόδα ἀπὸ τὰς καιούσας ἀμμοῦς τῆς χώρας ἐκείνης. Εἶχον δὲ δύο περίπου δακτύλων ὕψος.

Αἱ Περσίδες τὰ ἔφερον πολὺ ὑψηλότερα τῶν ἀνδρῶν; ἕως δύο ποδῶν ὕψους, ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἦσαν πλέον τακούρια ἀλλὰ καλύβαθρα.

Παραδόξως πως, πολλὰ ἔτη βραδύτερον, τοιοῦτος τις νεωτερισμὸς εἰσήχθη εἰς Ἑνετιαν, ἀλλ' ὁ σκοπὸς του διέφερε πολὺ τοῦ λόγου δι' ὃν οἱ Πέρσαι τὰ ἔφερον. Λέγεται ὅτι οἱ ζυλότυποι ἄνδρες εἰσήγαγον τὸν νεωτερισμὸν, ἵνα ἀναγκάζωσι τὰς συζύγους των νὰ μὴ περιπατῶσι πολὺ καὶ συνεπῶς νὰ μένωσι κατ' οἶκον. Αἱ δὲ γυναῖκες ἵνα κατατῆσθωσι ὅσον οἶον τε ὑποφροτὴν τὴν ἐπιβληθεῖσαν αὐταῖς βάσανον τὰ κατέστησαν πολυτελέστατα καὶ πρὸς ἐπίμετρον τὰ ἐθεώρησαν ὡς ἐνδεικτικὰ τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν τάξεως. Οὕτω αἱ τῆς κάτω τάξεως γυναῖκες ὄφειλον νὰ φέρωσι πολὺ ταπεινὰ ἀλλ' αἱ ἀριστοκράτιδες, πάντοτε ἀναλόγως τοῦ τίτλου των πολὺ ὑψηλά.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟΝ

Ὁ ἄνθρωπος μετὸ σιδηροῦν προσωπεῖον ἦτο μυστηριώδης δεσμώτης ἐν Λουδοβίκος ὁ 14 εἶχε πεφυλακισμένον ἐπὶ 24 ἔτη. Κατὰ πρῶτον ἐν Πιγουερὸλ, κατόπιν εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἁγ. Μαργαρίτας καὶ τελευταίον εἰς Βαστίλληνοσπου ἀπέθανε τῇ 19 Νοεμβρίου 1703. Οὐδέποτε οὗτος ἐφωράθη ἄνευ τοῦ περιφῆμου προσωπεῖου του, ὅπερ δὲν ἦτο πράγματι ἐκ σιδήρου, ἀλλ' ἐκ μέλανος βελούδου μετὰ χαλυβδίνων ἐλατηρίων, ἵνα δύνηται νὰ κινή τὸ στόμα καὶ νὰ τρώγῃ ὁ φέρων αὐτό. Τὸ μυστήριον τοῦτο δὲν φαίνεται πιθανὸν νὰ εὐκρινισθῇ ποτέ. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Βαστίλλης, ἠρένησαν τὸ μητρώον τῆς φυλακῆς ταύτης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἀνακαλύψωσι τὸ σιδηροῦν προσωπεῖον, ἀλλ' εἰς μάτην. Αὐτὸς ὁ Ναπολέον ὅστις κατέγινε πολὺ περὶ τούτου, ἀπέτυχεν ἔλοσχερῶς εἰς τὰς προσπάθειάς του. Κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐγίνοντο πολλὰ καὶ ποικίλαι ὑποθέσεις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο ἦταν ἢ ὑποθέσεις, καίτοι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐφάνησαν πιθανοὶ καὶ ἐπιστεύθησαν. Καὶ ἄλλοι μὲν ὑπέθεσαν ὅτι ἦτο ὁ Φουκὲ ὁ ἀτιμασθεὶς ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, ἄλλοι ὅτι ἦτο ὁ Λουδοβίκος κόμης τῆς Τερμανδούης ὁ νόθος υἱὸς Λουδοβίκου τοῦ 14 ὅστις ἐτιμωρήθη οὕτω διότι ἐπληξεν τὸν δελφίνον ἢ ὅτι ἦτο ὁ ταραξίας δούξ δὲ Βωφὸρτ ὁ κοινῶς καλούμενος « βασιλεὺς τῶν ἀγορῶν » ἢ ὁ ὀρθόδοξος ἀρμένιος πατριάρχης Αἰγυπτῶν ἀποκαταστάς περιώνυμος διὰ τὴν πρὸς τοὺς καθολικοὺς ἀπέχθειάν του, ἢ ὁ δούξ δὲ Μουτμούθ νόθος ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Β'. ἀλλ' ἡ ἱστορία διηγεῖται πολὺ διαφόρως τὰ πράγματα περὶ τῶν ἀνθρώπων τούτων. Γενικώτερον ἀποδεκτὴ ἐγένετο ἡ ἔκδοσις τοῦ Βολταίρου; καθ' ἣν τὸ σιδηροῦν προσωπεῖον ἦτο νόθος υἱὸς γῆς Ἄννης τῆς Αὐστρίας τῆς μητρὸς τοῦ Λουδοβίκου 14 καὶ ἡ τοῦ καρδηνάλιου Μαζαρίν ἢ τοῦ δουκὸς Βούκιγκαμ. Ὁ Ἀββᾶς Σουλαίρ, ἀκμάσας τῷ 1790 λέγει, ὅτι τὸ σιδηροῦν προσωπεῖον ἦτο δίδυμος ἀδελφὸς τοῦ Λουδοβίκου 14

καὶ ὅτι ἐπειδὴ προφητεία τις εἶχε ἀναγγεῖλαι τὸν ὄλεθρον τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐκ τῆς γεννήσεως διδύμων, Λουδοβίκος ὁ 13 ἀνέθρεψε τὸν γεννηθέντα δεύτερον ἐκ τῶν διδύμων τέκνων του κρυφίως. Μετὰ τὸν θάνατον ὅμως τοῦ Μαζαρίν Λουδοβίκος ὁ 14 ἀνεκάλυψεν ὅτι εἶχεν ἀδελφὸν καὶ φρονηθεὶς τὸν κατεδίκασε εἰς συνεχῆ κάθειρξιν.

Σήμερον ἡ μᾶλλον ἀποδεκτὴ ὑπόθεσις καὶ ἡ μᾶλλον συμφωνοῦσα πρὸς τὰ πράγματα εἶνε, ὅτι τὸ σιδηροῦν προσωπεῖον ἦτο ὁ κόμης Ἡρακλῆς Ἀντώνιος Μαθιόλης (Ercolo Antonio Mathioli) γερουσιαστῆς τῆς Μαντούης καὶ μυστικός πρᾶκτωρ τοῦ Δουκὸς, ὅστις ὑπέφερε τὴν μακρὰν ταύτην κάθειρξιν διότι ἠπάτησε καὶ δυσήρεστῆσε τὸν βασιλέα τῆς Γαλλίας, περὶ τινα μυστικὴν σύμβασιν καθ' ἣν διεπραγματεύοντο τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἀγορὰν τοῦ Φρουρίου Καζάλ τὴν κλεῖδα τῆς Ἰταλίας, ἐπειδὴ οἱ πράκτορες τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Αὐστρίας τῷ προτέφερον περισσώτερα χρήματα.

Ἐπισκέπτῃς πρὸς ὑπηρέτην.

Α. Εἶναι ὁ κύριος σου μέσα ;
Υπηρέτης. Τί τὸν θέλετε.
Α. Ἐγὼ ἕναν λογαριασμόν ;
Υπηρέτης. Δὲν εἶνε, ἐπῆγεν εἰς τὴν ἐξοχὴν χθές.
Α. Ἀλλὰ θέλω νὰ πληρώσω τὸν λογαριασμόν αὐτόν.
Υπηρέτης. Περᾶσκατε μετὰ ἐπέτρεψε σήμερ τὸ πρῶτ.

ΟΣΤΡΑΚΑ ΩΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Τὰ ὄστρακα πρὸ ἀμνημονεῖτων χρόνων ἐχρησίμευσαν μεγάλως εἰς πλουτισμὸν τοῦ ἀνθρώπου. Οὐ μόνον μαργαρίτας τῷ ἔδωκαν, οὐ μόνον τῷ ἐχρησίμευσαν ὡς κοσμήματα ἀλλὰ καὶ τὰ μεταχειρίσθη ἐπὶ πολλὰς ἐκαστονταετηρίδας ὡς νόμισμα. Ποῖν ὁ χρυτὸς καὶ ὁ ἀργυρος καὶ ὁ χαλκὸς εἰσάχθη ὡς ἀνταλλακτικὰ ἀξία, ἐγένετο χρῆσις τῶν ὄστράκων ἀνὰ σύμπασαν τὴν ὑφήλιον πρὸς τοῦτο.

Μέχρις σήμερον τὰ μεταχειρίζονται ὡς χρήματα μέγα μέρος τῆς Νοτίου Ἀσίας, τῶν νήσων τοῦ Ἰνδικοῦ, τοῦ νοτίου Βῆρηνικοῦ ὠκεανοῦ καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς.

Εἰς τὰ μέρη ταῦτα, μεταχειρίζονται ἰδίως τὰς ἀχυβάδας πρῶτον διότι τὸ μέγεθός των τὰς καθιστᾷ εὐμεταχειρίστους καὶ δεύτερον διότι εἶνε κάπως σπάνια. Ἐκατὸν ἀχυβάδες ἀξίζουν δέκα περίπου λεπτά. Οὕτω ἂν θέλῃ τις νὰ κτίσῃ οἶκον ἀξίας 10,000 δρχ. δεῖλεῖ νὰ δώσῃ 10,000,000 ἀχυβάδας. Χάριν τοῦ ἐμπορίου μεγάλα ποσὰ ἀχυβάδων εἰσάγονται ἐτησίως εἰς Ἀγγλίαν ἵνα χρησιμεύωσιν ὡς νόμισμα εἰς τοὺς ἐμπορευομένους μετὰ τῶν μερῶν ἐκείνων. Εἰς τὴν δυτικὴν Ἀφρικὴν δύναται τις νὰ ἀγοράσῃ σύζυγον νέαν καὶ εὐρῶστον ἀντὶ 60,000 ἀχυβάδων (ἐξήκοντα περίπου δραχμῶν) ἀλλὰ, ἄλλη δευτέρως ποιότητος στοιχίζει μόνον 20,000 (εἰκοσι

δρ.) Ἐν Σουδάν οὐδὲν ἄλλο νόμισμα ὑπάρχει ἐν χρήσει, καὶ ὁ οἶκος τῶν Γοδεφρόυ καὶ Σα τοῦ Ἀμβούργου ἔστειλεν ἐτησίως 14 πλοῖα ἵνα παραλαμβάνωσι φορτίον τοιούτων ἀχυβάδων δι' ὧν κατόπιν ἠγόραζον ἕλαιον κοκοφοίνικας καὶ ἄλλα προϊόντα εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς δυτικῆς Ἀσίας. Τὰ ὄστρακα ταῦτα εὐρίσκονται ἰδίως εἰς τὰς Μαλδίβας καὶ Λακαδίβας νήσους ἐν τῇ ἀραβικῇ πελάγει.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΝ ΠΡΩΤΥΠΟΝ ΠΤΗΤΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ

Πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ πτηνὰ εἶνε τὰ κάλλιστα πρότυπα πτητικῆς μηχανῆς. Οὐδεμία μηχανὴ δύναται νὰ ἐφευρεθῇ τοσοῦτον, σχετικῶς πρὸς τὴν δύναμιν τῆς, μικροῦ βάρους. Καὶ ὅμως, ἡ μηχανὴ αὕτη ἦν ἡ πολυτίμωτος φύσις μετὰ τοσοῦτους αἰῶνας κατεσκευάσε, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ βᾶρος τῶν 18 ὀκάδων.

Ἡ μηχανὴ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἔχη βεβαίως τὸ ἴδιον αὐτῆς βᾶρος καὶ πλὴν τούτου θὰ ἀπαιτῆ καύσιμον ὕλην ἵνα κινήτῃ τὰ μηχανήματα καὶ μηχανικὸν ἵνα τὰ διευθύνῃ. Ἀλλὰ τὸ πτηνὸν εἶναι ὁ μηχανικὸς τοῦ ἑαυτοῦ του, ἡ δὲ ὕλη δι' ἣς παράγει τὴν κινήτηριον του δύναμιν εἶναι τὰ ἴδια τοῦ νεύρου ! Τὸ βᾶρος δὲ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ πτηνοῦ, δηλαδὴ ὁ ἐγκέφαλος του, δὲν εἶνε οὔτε δεκάκις δράμια, ἐνῶ τὸ βᾶρος τοῦ μηχανικοῦ τῆς ἀνθρωπίνης μηχανῆς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε μικρότερον τῶν 45 ὀκάδων χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν αὐτὴν τὴν μηχανὴν καὶ τὴν καύσιμον ἐπ' αὐτῆς ὕλην καὶ ἐπιβάτας κτλ. Εἴπομεν, ὅτι τὸ ὄριον τῆς φυσικῆς μηχανῆς τοῦ πτηνοῦ αὐτοῦ, εἶνε 18 ὀκάδες καὶ ὅμως ἡ μικροτέρα ἐν κινήσει εὐρίσκουμένη πτητικὴ μηχανὴ μετ' τὸν μηχανικὸν καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα ὑλικὰ τῆς εἶνε ἀδύνατον νὰ εἶνε ὀλιγότερον τῶν 110 ἕως 120 ὀκάδων, ἔττω καὶ ἄνευ ἐπιβατῶν. Ἦδη λοιπὸν ἵνα ἐννοήσῃ τις πόσον ἀδύνατος εἶνε ἡ ἐφεύρεσις τοιαύτης μηχανῆς ἢ σκερθῇ τὰ ἐξῆς τρία πράγματα.

α.) Ὑπάρχει τὸ ὄριον τῶν 18 ὀκάδων βάρους ὅπερ ἡ φύσις μετ' ἀπάσης αὐτῆς τῆς παντοδυναμίας δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπερβῇ.

β.) Ἡ ζῶσα μηχανὴ εἶνε τελειότερα, ὡς φυσικὴ πάσης ἢ ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ κατασκευάσῃ, τὸ δὲ βᾶρος τῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 18 ὀκάδας.

γ.) Ἡ ἀνθρωπίνη μηχανὴ πρέπει νὰ εἶνε ἕως 120 ὀκάδων βάρους ! Ἐὰς σκερθῇ λέγομεν ταῦτα πᾶς ὅστις ἐλπίζει ὅτι ἡμέραν τινα θὰ ἐξευρεθῇ τὸ μέσον νὰ ἵπταται ὁ ἄνθρωπος καὶ ἄς μᾶς ἀπαντήσῃ.

ΤΕΡΤΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Πειθαρχία τοῦ Ρωσικοῦ Στρατοῦ.

Εἶνε ἀξιοσημείωτον, ὅτι ἐνῶ ὁ Ρωσικὸς στρατὸς πολλὰκις ἠττήθη ἐν πολέμῳ δὲν ὑπάρχει παράδειγμα νὰ τραπῇ ποτὲ εἰς ἀτακτον φυγὴν. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην πειθαρχίαν εἰς ἣν εἶνε συνειθισμένος.

Διηγούνται, ότι κατά τина μάχην σώμα στρατιωτικόν προύχρωρει, ίνα προσβάλη δυσάλωτόν τινα θέσιν. Ο διοικων τὸ σώμα τοῦτο ἀξιωματικὸς ἠρώτησε τὸν ἀνώτερον του ποῦ ἐμελλε νὰ ὑπάγῃ.

— Νὰ προσβάλῃς τὴν θέσιν ἐμπροσθέν σου, τῷ ἀπεκρίθη οὗτος.

— Ἄλλ' εἶνε ἀπονενομένη κίνησις αὕτη.

— Τὸ ἤξεύρω, ἀλλ' αὐταὶ εἶνε αἱ διαταγαὶ μου.

— Ἔχετε διαταγὰς; Ἐμπρός λοιπόν, ὑπέλαβε ψυχρῶς ὁ ὑποδεέστερος ἀξιωματικὸς.

Πράγματι δὲ ἐκίνησεν ἐμπρός καὶ μετ' ὀλίγον δὲν ἔμενεν εἰς ζῶν ἐκ τοῦ ἀπεσπασμάτος του.

Λέγουσιν, ὅτι, ὅταν ὁ ἰατρὸς σώματός τινος ἐπισκέπτεται αὐτὸ ὁ οὐξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας θέτει εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ στρατιώτου του καὶ διατάσσει.

— Ἐξὼ τὰς γλώσσας.

Ἀμέσως οἱ στρατιῶται ἐκβάλλουσι τὰς γλώσσας των καὶ περιμένουσιν, ἐν ᾧ ὁ ἰατρὸς διέρχεται πρὸ τῆς γραμμῆς καὶ διατάττει εἰς ἕκαστον τὰ δέοντα. Ὅταν ἡ ἰατρικὴ ἐπίσκεψις τελειώσῃ ὁ ἀξιωματικὸς καὶ πάλιν διατάσσει.

— Μέσα τὰς γλώσσας καὶ εἰς ἀνάπαυσιν.

Καὶ εἰ στρατιῶται τότε δύνανται νὰ ἀφίσωσι τὴν γελοίαν στάσιν των καὶ νὰ φορέσωσι τὰ φορέματά των.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑποθέτομεν, ὅτι εἶνε ὑπερβολὴ ἀλλ' ὅμως συντελεῖ νὰ δεῖξῃ πόση πειθαρχία πιστεύεται κοινῶς, ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸν Ρωσικὸν στρατόν.

Παχεῖαι γυναῖκες.

Ἡ εἰς τὰ μεθόρια ἐμφάνισις τῶν στρατευμάτων τοῦ Οὐαγέντα ἠνάγκασε τὸν βασιλέα Οὐντζούρο νὰ μεταφέρῃ τὴν αὐλήν του ἀλλαχοῦ. Αἶφνης πλῆθος συνήχθη περὶ τῶν βασιλείων καὶ κραυγὴ ἐκπληξέως μετεδόθη ἀπὸ στόματος εἰς στόμα. Ἐντὸς φορείου φερομένου ὑπὸ τεσσάρων ἀνδρῶν ἐφάνη γυνὴ μὲ στρογγύλον παλύιατον πρόσωπον τόσον παχὺ ὥστε οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐχάνοντο ἐντὸς ἐν αὐτῷ. Ἦτο μία ἐκ τῶν παχυτέρων συζύγων τοῦ βασιλέως Κουά. Ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τούτου θεωρεῖται μεγαλοπρέπεια νὰ ὑπάρχωσι μεταξύ τῶν συζύγων τινὲς ὑπερβάσαι τὰ ὅρια τῆς εὐσαρκίης, τὸ τοιοῦτον ἀποδεικνύει πλοῦτον!

Συνεπῶς ἵνα τὰς παχύνωσιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὰς ἀναγκάζουσι νὰ ὑποστῶσι συστηματικὴν τινὰ δίαιταν μέχρι οὐ δὲν δύναται πλέον νὰ ἵσταται εἰς τοὺς πόδας τῆς ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ περιπατῇ μὲ τὰ τέσσαρα.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἐφημερίς ἐπαιτῶν. Ἐφημερίς τῶν ἐπαιτῶν ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐν Παρισίοις. Πραγματεύεται ἰδίως περὶ τῶν ἀρίστων μεθόδων τοῦ ἐξασκεῖν τὸ ἐντιμον ἐπάγγελμα ἢ τιμὴ τῆς ἐφημερίδος εἶνε εἴκοσι λεπὰ.

Κωφάλαλοι. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κωφάλαλων ὑπολογίζεται ὅτι εἶνε καθ' ἅπασαν τὴν ὑδρόγειον περὶ τὰς 700 ἢ 800 χιλιάδας. Ἐκ τούτων 63 0/0 περίπου ἐγεννήθησαν τοιοῦτοι, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπαθον μετὰ ταῦτα

ἐκ διαφόρων αἰτιῶν. Πρὸς περίθαλψιν τοῦ καταπληκτικοῦ τούτου ἀριθμοῦ τῶν δυστυχῶν μόλις ὑπάρχουν 400 καταστήματα δυνάμενα νὰ περιλάβωσι 27 χιλιάδας.

Ἐμπορικὰ ρητὰ. Ὁ πρεσβύτερος Βαρῶνος Ροσχίλδ εἶχε προσκεκολλημένους χάρτας ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς τραπέζης του μὲ τὰ ἐξῆς ρητὰ.

«Περιοσκεμμένος ἐξέταζε ἀπάσας τὰς λεπτομερείας τῶν ὑποθέσεων σου. Μεταχειρίζου πολὺν χρόνον ἀπρὸς σκέψιν καὶ εἶτα ἀποφάσιζε ταχέως. Τόλμα νὰ ἀπροχωρῆς. Ὑπόμεινε τὰς δυστυχίας μετ' ὑπομονῆς. Ἐσο γενναῖος ἐν τῇ πάλῃ τοῦ βίου. Διατῆρει τὴν αὐθύτητά σου ὡς τι ἱερόν. Οὐδέποτε ψεύδου ἐν τῇ ἐμπορείᾳ. Μὴ κάμνης ἀχρήστους γνωριμίας. Μὴ προσπαθεῖ νὰ φαίνησαι περισσώτερον τοῦ ὅ,τι εἶσαι. Πλήρωνε τὰ χρέη σου προθύμως. Μάθε πῶς νὰ διακινδυνεύῃς τὰ χρήματά σου καὶ πότε. Ἀπόφευγε ἀμεθυσιτικά ποτά. Χρησιμοποεῖ ἐπωφελῶς τὸν χρόνον σου. Μὴ ἐρείδεται ἐπὶ τῆς τύχης. Ἐσο προσηνὴς ἀπρὸς πάντας. Οὐδέποτε ἀποθαρρύνου. Ἐργάζου πολὺ καὶ θὰ ἐπιτυγχάνῃς!

Λαμπρότερα καὶ σοφώτερα τῶν παραγγελεμάτων τούτων εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις δι' ἔμπορον.

Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα. Ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀνθρώπινου σώματος ἐν ὑγειῇ καταστάσει εἶνε πάντοτε ἢ αὐτὴ κατὰ τε τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρρος δηλ. 98° Φρυνατ.

Ἀνομοιότης τῶν δύο πλευρῶν τοῦ προσώπου. Γερμανὸς τις βιολόγος λέγει, ὅτι οὐδέποτε αἱ δύο πλευραὶ τοῦ προσώπου εἶνε ἀκριβῶς ὁμοιαί. Ἐκ δύο ἕως πέντε προσώπων οἱ ὀφθαλμοὶ των εἶνε ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς. Ἐκ 5 ἕως 7 ὁ εἰς ὀφθαλμὸς εἶνε ἰσχυρότερος τοῦ ἄλλου, καὶ τὸ δεξιὸν οὖς εἶνε ὑψηλότερον τοῦ ἀριστεροῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εὐχαριστοῦμεν τοὺς κ. κ. I. Ράλλην καὶ M. Μητσόπουλον δικηγόρους ἐν Τριπόλει., Δ. Κιτσικὴν ἐφέτην ἐν Ναυπλίῳ., X. Σ. Γερανοπούλον Σ. Δημητρακάκην καὶ A. Χαρόνην δικηγόρους ἐν Πάτραις., A. Δεσύλλαν ἐκ Κερκύρας Σ. Κουμάτακην ἐκ Λαρίσσης καὶ I. Πεστεματζόγλου ἐκ Σύρου διὰ τὴν ἀποστολὴν ὑπ' αὐτῶν πρὸς τὸν «Θαυμάσιον Κόσμον» διπλῆς συνδρομῆς.

K. κ. Θ. T. Λαμίαν, Σ. K. Αἰτωλικόν, Φ. K. Ζάκυνθον. Σὺς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τοὺς συνδρομητὰς οὗς ἐνεγράψατε.

K. κ. M. Π. Γαλάζιον.—Δ. Σ Βραίλιαν.—X. Σ. Ἀλεξάνδρειαν.—N. B., N. Γ. Ἰθάκην.—I. M. Ζάκυνθον.—I. K., B. Σ., A. Φ. Πειραιᾶ.—N. M., Δ. Π., A. N., X. καὶ B., K. X., A. Γ., M. N., N. M., Γ. B., Δ. E., Δ. K., Δ. X. Σύρον.—E. K., K. X., A. Π. Λαμίαν.—Δ. Π. Τήνον.—Σ. M. Σίρνον.—B. A. Φάρσαλα.—I. Δ., Γ. O., Δ. M. Ἄργος.—I. B., Π. Δ., Γ. M. Κέρκυραν.—Θ. Δ. Τρίπολιν.—Γ. K. Λευκάδα.—A. Π., A. B., A. Φ. Φιλιατρί.—Σ. Σ., E. B., N. B. Θήραν.—Δ. K. Ἀργοστόλιον Γ. Π. Ναύπλιον I. K. Πάτρας. Δ. Σ. Λάρισσαν.—Φ. A. Παξούς. Ἐλήφθη Εὐχαριστοῦμεν.